

192

1772/II/1
χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

978/φ 89r
πρβλ. 209, 227

**Απόφαση οριστική. Αμοιβή και δαπάνες πληρεξουσίου.
Μείωση απαιτήσεως στο προσήκον μέτρο.**

²²/ 1772- φ(εν)ρουαρίου I(τη)

²³/ Ἐπαρ(ει)σιάσδ(ει) ὁ Κωνσταντίνος Σίρμπου κατ ἔμπροσθεν ἡμῶν,
πρωτοστο:²⁴/λοιζωντας, καὶ ζ(ει)πτῶντας νὰ τὸν πλερώσῃ ἡ Ζαμφύρα,
Βασίλη μπακάλη²⁵/ διὰ τὸν κόπον ὅπου (εἰ)χεν μέ τὸν ἀραβονιαστικόντης
Στέφανον, καὶ²⁶/ ἐπερπάτ(ει)ξεν ἀπάνω κάτω (εἰ)ς ταῖς κρίσαις, ὅδεν
μὲ τὸ νά ζ(ει)τη:²⁷/σεν ὁ αὐτὸς Κωνσταντίνος πάρα περυσā, εὐρέδ(ει)
εὐλογον παρ':²⁸/ ἡμῶν νὰ ἔχῃ νὰ τοῦ δώσῃ ἡ αὐτῇ Ζαμφύρα ούνγκρ(ικα)
F 50"-²⁹/ ἐπ(ει)δήτης τὸν (εἰ)χεν πλειρεξούσιον μὲ τὸ δελειμᾶτης κατά³⁰
τὰ γράμματα ὅπου ὁ αὐτὸς Κωνσταντίνος παρ(ει)σίασεν. καὶ ἔστω (εἰ)ς
³¹/ ἔνδ(ει)ξιν.

³²⁻³⁴/ Ίωάννης τζηνγγ(ού) νῦν προεστῶς πρω, Μανικάτης σαφράν(ος) πρ.
Γεώργιος Ίωάνν(ου) μάρκ(ου) πρ, δωμᾶς βελλερᾶς πρ, πετκ(ος) πέτρ(ου)
[χ. Θ. Βελλερά], γιάννης Μαβρωδῆς πρ [χ. Θ. Βελλερά].

στ. 24-26, 29-30 Αίτημα της αγωγής είναι η αμοιβή και διάφορα έξοδα
του πληρεξουσίου που παρέστη σε διάφορες δίκες.

στ. 28 Μείωση της απαιτήσεως στο προσήκον μέτρο.

193

1772/V/7
χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

978/φ 89v
πρβλ. 136· Γ' /83

**Απόφαση οριστική. Κληροδότημα. Μαρτυρία πνευματικού.
Εξαίρεση προεστού από το Κριτήριο. Διαδήκη.**

//1772- μαΐου- 7- ἥλδεν κατ ἔμπροσθεν ἡμῶν τῶν ὑποκάτωθεν γε:²/
γραμμένων, ὁ Νικόλαος Χρήστου Ἀρβανίτης, καὶ ἐπρωτοστολόγισεν, ζ(ει)π-
τῶ:³/ντας ἀπὸ τὸν κὺρ Μανικάτην Σαφράνου, ὅτι μετὰ τὸν δάνατόντης
τοῦ ἀφίνει / ἦ:⁴/γουν ἡ κυρᾶ Χορβατοῖα ἀδελφῆ τοῦ ἄνωθεν Νικόλα, καὶ
πενδερᾶ τοῦ⁵/ κὺρ Μανικάτη/ φλουρία, 50- ὁ ὅποίος λέγ(ει) νά τῆς (εἰ)πεν

διά νά κρά.⁶/ξη τὸν πνευματικὸν διὰ μάρτυραν. ἡ ἄλλον κανέναν, αὐτῇ δὲ⁷/ τοῦ ἀπεκρίδ(ει), ὅτι δὲν κάμει χρ(εί)α, ἀλλὰ (εἰ)πεν τῆς δυγατρόστης,⁸/ μὲ τὰ τὸν δανατὸνμου, νὰ ἔχεται νά τοῦ δώσεται, φλουρία, 50::, τει.⁹/ χαίνωντας ὅμως δάνατον καὶ τῆς δυγατρὸς, μέ τὰ ἡμέραις 3: κατόπι¹⁰/ τῆς μητρόστης, τώρα ὅμως ἥλδεν καὶ τά ζ(ει)τὰ ἀπὸ τὸν ἄνωδεν κὺρο¹¹/ Μανικάτην, τὸν ὁποίον ἐμ(εῖ)ς ἐρωτῶνταςτον ἔαν ἔχ(ει) καμίαν εἰ.¹²/δησιν ἀπὸ αὐτὰ, ἀπεκρίδ(ει) λεγωντάζμας δεόψυχα, ὅτι καμίαν¹³/ (εἰ)δησιν δὲν ἔχ(ει), παρὰ ὅτι καὶ ἄν τοῦ (εἰ)πεν ἐκ στώματος νὰ δώσῃ¹⁴/ τὰ ἐμ(εί)ρασεν, τόσον μόνον τοῦ (εἰ)πεν ἡ μακαρίττησα πενδε:¹⁵/ρὰ του, ὅτι πανδρεύωντας ὁ ἀδελφόςμου, Νικόλαος Χρήστου τήν μι:¹⁶/κρωτερήντου δυγατέρα νά ἔχῃς νά τ[οῦ]¹⁷<ῆς> δώσῃς (εἰ)ς τὰ Ἰδιάτης χέ:¹⁷/ρια, φλουρία, 3. καὶ ὅχι ἄλλο. ρωτῶντας καὶ τὸν πνευματικόν, μή:¹⁸/πως καὶ ἡ μακαρίττησα ἀπάνω (εἰ)ς τήν ἐξομολόγησίντης νὰ τοῦ¹⁹/ (εἰ)πεν περὶ τὰ ἄνωδεν, φλουρία, 50– μᾶς ἀπεκρίδ(ει) καὶ ὁ πνευ:²⁰/ματικὸς ὅτι δέν τοῦ (εἰ)πεν ποσῶς, οὔτε καμίαν (εἰ)δησιν, δέν ἔχ(ει).²¹/ καὶ μέ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ καμίαν ἄλλην μαρτυρίαν, ὁ ἄνωδεν Νι:²²/κόλας, οὔτω ἀποφασίζωμεν καὶ ἐμ(εῖ)ς, ὅτι δέν ἔχ(ει) νά πάρῃ τίπο:²³/τας ἀπὸ τὸν κὺρο Μανικάτην, πλήν ἐὰν δέλ(ει) ἐξ Ἰδ(εί)ας του καλῆς²⁴/ προαιρέσεως νά τοῦ χαρίσῃ κάποιον τί, (εἰ)ναι οἰκοκύρης, καὶ ἔστω²⁵/ (εἰ)ς ἔνδ(ει)ξιν.

²⁶⁻³⁰/ δωμᾶς βελλερᾶς (εἰ)ς τὸν τόπον τοῦ ἄρχων προεστοῦ μὲ τὸ νὰ (εἰ)ναι ἐδικὸς ἦγουν συγγεν(εῖ)ς *mp*, Γιάννης μαυρωδής [χ. Γ. Ι. Μάρκου], κυρήτζης χατζή τύχ(ou), γεώργιος Ιωάνν(ou) μάρκ(ou) *mp*, Μανόλης Κωνσταντίν(ou) *mp*.

στ. 1-12 Ιστορικό της αγωγής. Αίτημα του ενάγοντος για την απόδοση κληροδοτήματος, με μάρτυρα τη μοναχοκόρη της κληρονομουμένης, η οποία είχε αποβιώσει αμέσως μετά τη μητέρα της. Ο Μανικάτης Σαφράνος ενάγεται ως κληρονόμος της συζύγου του ἡ/και ως εκτελεστής της διαδήκης ἡ των διαδηκών της πεδεράς του (βλ. εγγρ. Γ'/83).

στ. 12-17 Άρνηση του εναγομένου, ο οποίος ισχυρίζεται ενόρκως («λέγωντάς μας δεόψυχα») ότι η πεδερά του (κληρονομουμένη) του είχε δηλώσει προφορικά σε ποιους άφηνε κληροδοτήματα, τα οποία έχει ἡδη παραδώσει στους κληροδόχους.

στ. 18-20 Μαρτυρία του πνευματικού για το αίτημα της αγωγής, ο οποίος δηλώνει ἀγνοια, και ότι δεν του εξομολογήθηκε τίποτε σχετικό η κληρονομουμένη, αδελφή του ενάγοντος.

στ. 22-25 Απόρριψη της αγωγής ελλείψει αποδείξεων.

στ. 26-27 Υπογράφει ο αρχαιότερος πάρεδρος του Κριτηρίου ως αναπληρωτής του προεστού Ιωάννη Τζίγγου, που εξαιρείται λόγω συγγενείας¹.

Πρέπει να σημειωθεί ότι μαρτυρούνται δύο διαδήκες της Μαρίας

Χορβατόϊας, που είχαν συνταχδεί πολύ πριν από τον δάνατό της (βλ. Μέρος Γ', εγγρ. 83), και ότι τα προφορικά κληροδοτήματα ήταν έγκυρα², παράλληλα με τυχόν άλλα στη γραπτή διαδήκη. Ο εναγόμενος ίσως είχε ορισθεί εκτελεστής της διαδήκης της πεδεράς του (στ. 12-17), προκαλεί όμως εντύπωση που αυτό δεν αναφέρεται ρητά στην απόφαση.

1. Για τους λόγους εξαιρέσεως του προεστού βλ. Θ. 32(1695) § 19 (ΕΚΣ, σ. 319). Πρβλ. επίσης Θ. 28(1691;) § 6 (ό.π., σ. 307).
2. Για το προφορικό κληροδότημα πρβλ. Εξάβιβλος 5.II.23· Βακτηρία Λ λδ'.

194

1772/V/10
χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

978/φφ 89v-90r

Απόφαση οριστική. Παραγγελία. Απαίτηση αχρεωστήτου. Συμψηφισμός. Δωσιδικία εναγομένου. Εκκρεμοδικία. Τα έξοδα της δίκης βαρύνουν τον ηττώμενο διάδικο.

³¹/ 1772: μαῖου: I0: ἥλδεν κατ' ἔμπροσθεν ἡμῶν τῶν ὑποκάτωδεν γεγραμμένων ³²/ ὁ "Οπριος Θόδορ, ἀπὸ Ὁραστ(εί)α, καὶ ἐπρωτοστολοῦσεν, ζ(ει)ττῶντας ἀπὸ τὸν ἀδελφόν:³³/του Πέτρον Θεοδόρου, ὅτι (εἰ)ς τοὺς 1764- φευρουναρίου:I0- τοῦ ἔστ(ει)λεν φιωρήνια ³⁴/ οὐγκρικα F 100: ἥγουν ἔκατὸ, μέ τὸν Γεώργιον Τζιρίκα ἀπὸ Χινιδώραν<.> ³⁵/ λεγωντάς του ὁ ἄνωδεν ἀδελφὸς του, προ ἡμερῶν ὕντας ἐκ(εī) (εἰ)ς Ὁραστεία<.> ὅτι ἔχω ³⁶/ νὰ π(ει)γαίνω (εἰ)ς Βρασοβὸν διὰ νὰ ψουνίσω μερικὸν πρᾶγμα διὰ χρ(εί)ανμου ³⁷/ καὶ ἂν ἀγαπᾶς, δώσεμε καὶ ἐσὺ τίποτας ἀσπρα νά σέ ψουνίσω, χώρις κανένα ³⁸/ διάφορον, παρὰ μόνον τὸ ἀγοῖ νὰ πλερώσῃς. τοῦ ὁποίου "Οπριου μὴν ³⁹/ {τ(ει):} // τ(ει)χωντάςτου <ἀσπρα> τοῦ τὰ ἔστ(ει)λεν μὲ τὸν ὄνομασμένον Γεώργιον Τζιρίκα, λεγωντάςτου ²/ καὶ ἐκ στώματος τὸ {τῆς} <τί> λογῆς πρᾶγμα νά τοῦ ψωνίσῃ, ὁ ὁποίος Πέτρος Θεοδόρου λα:³/βαίνωντας τὰ F 100"- λέγ(ει) ὅτι δέν τοῦ τὰ ἔστ(ει)λεν νὰ τοῦ ψωνίσῃ πρᾶγμα, ἀλλὰ ⁴/ διὰ νὰ τὰ ξεπέσῃ ἀπὸ τὸ παλαιὸν χρέος, ὅποῦ λέγ(ει) νά τοῦ χρεωστῇ ὁ ἀδελ:⁵/φός του "Οπριος. καὶ ἐρωτῶντας τὸν [[Πέτρον]] "Οπριον, ἐὰν τοῦ χρεωστᾶ, ἀπεκρίθ(ει) κα.⁶/ τέμπροσθένμας ὅτι νὰ τὸν ζ(ει)τίσῃ (εἰ)ς τὴν Ἰστάντζιάντου, καὶ ἂν τὸν εὐγάλλ(ει) χρεώστην ⁷/ δέλ(ει) τὸν πλερώσ(ει), ἐπ(ει)δήτης καὶ ἄλλαις πολλαῖς φωραῖς παρ(ει)σιάσθ(ει)κεν εἰς τὴν ⁸/ Ὁραστ(εί)αν (εἰ)ς τό μαγιστρᾶτον, δ(ει)χνωντάςμας καὶ τό ντελιμπ<ε>ρᾶτον τοῦ κριτη:⁹/ρίου,

